

РАЗВИТАК

ГОДИНА IX - БРОЈ 20, 24. НОВЕМБАР 2012.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

НАШИХ 115 ГОДИНА

1897 - 2012

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Почела је још једна школска година. У ходницима школе виде се већ позната, али и нека нова, помало збуњена, а ипак насмејана лица – стигле су нове генерације ђака у наше предшколско, основну и средњу школу.

Наш и Ваш часопис излази већ девету годину, па је пред Вама "Развитак" број 20. Прави мали јубилеј. Ове године славимо и један велики и важан јубилеј. Овај број школског часописа излази поводом Дана школе и наше славе – Свети Стефан Дечански. Тог дана Школа слави свој 115. рођендан – под различитим називима постојимо и радимо већ 115 година.

Поносни смо због овог великог успеха. Ипак овај јубилеј, наша историја и традиција, није само разлог за славље. То је, истовремено, велика обавеза и одговорност – да идемо даље, пратимо трендове и будемо још бољи.

И ове школске године потрудили смо се да, поред часова обавезне наставе, ученицима понудимо и бројне друге садржаје и ваннаставне активности. У оквиру програма Дана Европске културне баштине посетили смо неколико музеја и Бели двор. За ученике је организован једнодневни излет у Сремске Карловце. Наши ђаци активно учествују на такмичењима и разним културним и спортским манифестацијама за које се припремају у некој од школских секција.

Активни смо и у изради и имплементацији пројеката. У школи се, као што смо већ писали, спроводе активности DILS пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Ове године смо били у студијској посети код наших колега и партнера из Центра за образовање, васпитање и рехабилитацију слушања и говора у Бања Луци (Република Српска, БИХ). Наши наставници су присуствовали семинару о тешкоћама у учењу – дислексији, дисграфији, дискалкулији и поремећају хиперактивности код деце. За школу су набављене књиге и наставна средства.

aces

Academy of Central European Schools

aces is an initiative of

ERSTE Stiftung

coordinated by

in cooperation with

VČELÍ DOM

Ове године учествујемо у још једном међународном пројекту. На конкурс који је објавио ACES – Академија средњеевропских школа, са седиштем у Бечу (Аустрија), а чија су тема ове године била медији, односно "Провера стварности – како кроз медије опажамо и изграђујемо свет", одобрен је

пројекат "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама", који смо предложили у сарадњи са Специјалном школом "Costantin Paunescu" из града Јаши (Румунија). Тим поводом смо учествовали на уводном састанку (ACES Kick-Off Meeting) у Лашком (Словенија).

Активности на овом пројекту спроводиће се до априла следеће године.

О свим, напред поменутих активностима, као и још неким другим, читаћете у овом броју часописа.

Дружићемо се поново 27. јануара 2013. године, за Школску славу Свети Сава, када излази следећи број школског часописа "Развитак".

Редакција

О школи

Школа за оштећене слухом – наглуве “Стефан Дечански”, налази се у Београду, у Улици Светозара Марковића 85, на територији општине Савски венац. Школа постоји и ради, под различитим називима и на различитим местима, већ 115 година, али јој је основна делатност увек била образовање и васпитање деце са оштећеним слухом.

О ИСТОРИЈИ ШКОЛЕ

Давне 1896/97 године отпочела је са радом школа и завод за глувонему децу под окриљем Друштва “Краљ Дечански”. У њему се настава изводила по узору на план Берлинског завода за глуве. Историјска збивања током Првог и Другог светског рата на кратко су прекинула континуитет у васпитању и образовању такозване глувонеме деце.

По завршетку Другог светског рата, 1947. године, у духу ондашњих историјских токова, обновљен је рад у Школи за глуву децу под називом “Основна школа број 44”. У духу времена, 1952. године, школа је добила назив Школа глувонемих “Силвије Крањчевић”, по хрватском песнику. Према новом плану и програму образовање у школи дели се у три етапе:

- нижи ступањ – први и други разред,
- средњи ступањ – трећи и четврти разред и
- виши ступањ – од петог до седмог разреда.

Ова школа је у свом саставу имала и трогодишњу школу ученика у привреди. До поновне реорганизације рада школе долази 1959. године, када је први пут примљена генерација предшколске деце, што је наговештавало напредак у методско – дидактичком приступу и раду наставника.

Правилником о категоризацији и евиденцији деце ометене у физичком и психичком развоју из 1960. године, по први пут су глува деца разврстана у две категорије:

- наглуви – од 30 до 80 dB и
- глуви – преко 80 dB.

Школа поново мења име, 1970. године, када добија назив Школа за оштећене слухом – наглуве “Силвије Крањчевић”. Школа тада обавља делатност специјалног предшколског, основног и средњег образовања и васпитања деце и омладине оштећеног слуха.

Данашње име школа добија 1997. године, на свој стоти рођендан, када постаје Школа за оштећене слухом – наглуве “Стефан Дечански”. Школа обавља делатност специјалног образовања лица ометених у физичком и психичком развоју, као и оспособљавање за рад у једногодишњем, двогодишњем, трогодишњем или четворогодишњем трајању, а у складу са психофизичким могућностима ученика. Школа, такође, обавља образовно – васпитни рад са три развојне предшколске групе.

ШКОЛА ДАНАС

Кроз историју наше школе увек је била присутна тежња и жеља за праћењем и активним учествовањем у актуелним научним токовима везаним за хабилитацију и рехабилитацију свих облика оштећења слуха.

Од Питерсовог аудиометра, у XIX веку, стигли смо до клиничког аудиометра реномираног произвођача "MADSEN", као и савремених селективних амплификатора за групни и индивидуални рад, информационих система и модерних наставних средстава и учила (дигитална учионица, мултимедијална настава, индуктивна петља).

Све наше тежње и даље су усмерене ка томе да се дете са сметњама у развоју, везаним за проблеме слуха, научи језичком и логичком мишљењу. Делатност школе обухвата: предшколско васпитање деце, основно и средње образовање деце и омладине оштећеног слуха.

Узраст ученика који су обухваћени програмима образовања и васпитања у школи је од 3 до 20 година. Школу похађају ученици из Београда, али и из унутрашњости Србије, пошто постоји могућност смештаја ученика у Центру за смештај деце и омладине ометене у развоју. Школа и Центар деле простор, па су просторије у коме су смештени наши ученици, на последњем спрату зграде школе.

Основну делатност у школи обављају дефектолози (сурдолози и логопеди), наставници различитих образовних профила, психолог и социјални радник.

Данас, у школској 2012/2013 години, Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански" има две предшколске групе, једно одељење припремног предшколског образовања и 26 одељења основног и средњег образовања, са укупно 154 ученика. На челу школе, од 2003. године, налази се директорка Лепосава Петровић.

Ученици школе имају могућност учења страног језика (енглески језик), веронауке, грађанског васпитања, информатике, као и бројне могућности за ангажовање у ваннаставним активностима.

СРЕДЊА ШКОЛА

Средње образовање и стручно оспособљавање, у трајању од једне, две, три или четири године, а у зависности од психофизичких способности и могућности ученика, обавља се у следећим подручјима рада: машинство и обрада метала; шумарство и обрада дрвета; текстилство

6 Наших 115 година

и кожарство; личне услуге; геодезија и грађевинарство; пољопривреда, производња и прерада хране; хемија, неметали и графичарство.

Средње стручно образовање, у четворогодишњем трајању, обавља се у оквиру подручја рада хемија, неметали и графичарство, а за образовни профил погонски техничар графичке дораде.

РЕФОРМЕ И ПРОЈЕКТИ

Од 2010. године, одлуком селекционе комисије, школа учествује у програму "Подизање капацитета школа за образовање ученика са сметњама у развоју РС", који се реализује у оквиру пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја, под називом "Пружање унапређених услуга на локалном нивоу" (или ДИЛС пројекту, што је скраћеница од назива пројекта на енглеском језику).

Школа је прва васпитно-образовна установа у Београду која је посветила изузетну пажњу проблему кохлеарне имплантације, односно хабилитације деце са кохлеарним имплантом. Тренутно је преко тридесеторо оперисане деце на индивидуалном и групном третману у нашој школи. У оквиру овог рада школа сарађује са редовним вртићима и основним школама, јер је крајњи циљ ове хабилитације укључивање деце у редован образовни систем, тамо где за то постоји могућност (школа припада Моделу 1).

Школа се 2011. године укључује у реформу школског програма, што подразумева увођење редовних планова и програма за ученике од првог до четвртог разреда основне школе. За ученике који не могу да прате овај програм израђују се индивидуални образовни планови (ИОП).

Школа је и наставна база Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, Учитељског факултета, Филозофског факултета (одсек за психологију) и у њој се реализује практични део наставе студената.

Сваке године одеђени број ученика завршних разреда школе се уписује у редовни систем средњег и вишег струковног образовања.

НАШИ ЉУДИ

Стручни кадар школе чини 69 запослених, уз пет стручних сарадника (психолог, социјални радник, медијатекар, библиотекар, лекар – ОРЛ специјалиста). Једна од најзначајнијих предности наше школе је млад и високообразован кадар – факултетско образовање поседује 60 запослених. Просечна старост запослених у Школи је 38 година, а просечно радно искуство износи 20 година.

МИСИЈА И ВИЗИЈА ШКОЛЕ

Ми смо школа која хабилитује, рехабилитује, образује и васпитно делује на децу са оштећеним слухом, оспособљавајући их за живот и рад као свестране, самосталне, креативне личности, које равноправно учествују у свим облицима друштвеног живота.

Желимо да постанемо савремена школа, доброг материјално – техничког нивоа, која, кроз ефикасну наставу, пружа квалитетно образовање, подстичући кретивност и иницијативу, уз уважавање индивидуалних психофизичких могућности ученика, у доброј и стимулативној атмосфери. Желимо да integriшемо ученике у друштвену средину кроз професионално оспособљавање и запошљавање.

Лепосава Петровић, Каја Тасић

8 Нове генерације

Предшколци...

Рука у руци
пар по пар
у малој колони
шетамо кроз град.
У друштву нам увек
брже прође дан
у вртић ме поведи
оствари ми сан.

*Драгана Трипковић
Биљана Каличанин*

Нова насмејана лица

Још један почетак, у низу многих. Још једна генерација која ће стасати у клупама ове школе. Прваци. Мали - велики ђаци. Са помешаним осећањима, траговима лета и безбрижности у коси, са дашком сањивости на лицима... У свечаној одећи, насмејани и радознали, започињу своје вишегодишње путовање кроз државе знања, градове другарства, острва лепог понашања, регије креативности и вештина... Сара Б., Јована, Владан, Слободан, Сара Р., Дарко, Ирена, Далибор и Радмила су шарени путници, са књигама, свескама, бојицама, оловкама у коферу, са искреношћу и знатижељом уместо пасоша.

Срећно путовање!

Милена Достанић

*Ђачићу – првачићу,
први дан школе је важан датум у твом животу. Велики корак.*

Први степеник који ћеш савладати. Уз љубав и подршку твоје породице, уз стрпљење и осмех учитељице, уз бројне другаре, полако улазиш у шарени свет гласова, слова, речи, облика, али и свет игре, песме, маште.

Трудићу се да што дуже останеш дете, да са осмехом долазиш у школу, да постанеш добар друг, вредан ученик, квалитетан човек.

Дан по дан, корак по корак, заједничким снагама, вољом, знањем, радом и упорношћу испуњаваћемо странице у свесци живота.

Свечано се обуци, понеси узбуђење у срцу, понос на лицима твојих најближих и 3. септембра 2012. године у 8 сати, дођи у кућу знања на адреси Светозара Марковића 85, да се упознамо и дружимо.

Са великим осмехом,

Милена Достанић

Средњошколци...

Још једна генерација ученика средњошколаца је ушла на врата наше школе. Њих двадесет и четворо, од школске 2012/2013 године, биће са нама. Изабрали су различита занимања. Неки од њих ће бити књиговесци, пекари, фризери, шивачи текстила, столари, графичари, инсталатери

грејања. Занимања су изабрали према својим склоностима и жељама, уз сагласност родитеља и стручњака.

Надамо се да ће бити вредни, добри и заинтересовани ученици. Да ће стећи знања и умења која ће им у будућности омогућити да нађу добар и уносан посао. Сви им желимо добродошлицу!

Поносни смо на њих

Марко Чугуровић, Сандра Манојловић, Јулија Војнов и Немања Грујоски, сјајни ученици, који су са одличним успехом своје средњошколско образовање завршили у нашој школи, постали су студенти. Веома добро су положили пријемне испите на Високој струковној школи - Политехника Београд и стекли право да као буџетски студенти наставе своје школовање. Свој успех су дошли до поделе са нама и сви ми смо веома поносни на њих. Желимо да у будућности

буду вредни, марљиви, да стекну нова знања и добију дипломе које ће им омогућити добар и успешан живот. Они знају да су врата наше школе за њих увек отворена и да ће нам сваки њихов успех бити нови извор радости и поноса.

Весна Сибиновић-Миленковић

Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама

У јуну смо обавештени да је наш пројекат "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама" ("Media Voices 4 Special Teens"), који смо писали у партнерству са Специјалном школом "Constantin Paunescu", из града Јаши, у Румунији, одобрен за спровођење, у школској 2012/13 години, на конкурс међународне организације ACES (Academy of Central European Schools). Тема овогодишњег конкурса били су медији, тј. "Провера стварности - како ми опажамо и градимо свет помоћу медија". Наш пројекат је један од 44 награђена пројекта из 107 школа, у овогодишњем ACES пројектном циклусу (од укупно 178 предложених пројеката). Тим поводом, представници школе учествовали су на међународном састанку (ACES Kick – Off Meeting), одржаном од 24-28 септембра у Лашком (Словенија).

Шта је ACES?

ACES је је мрежа школа из региона средње и југоисточне Европе која пружа подршку међународним школским партнерским пројектима, у циљу промовисања међукултурног дијалога и сарадње младих и њихових наставника у земљама учесницама. Мрежа обухвата 15 партнерских земаља: Албанија, Аустрија, Босна и Херцеговина, Бугарска, Хрватска, Чешка Република, Мађарска, Косово, Македонија, Молдавија, Црна Гора, Румунија, Србија, Словачка и Словенија. ACES је покренут 2006. године од стране ERSTE фондације, а координатор је Interkulturelles Zentrum (Аустрија), у сарадњи са VČELI DOM (Република Словачка). ACES је подржан од стране Министарства надлежних за послове образовања у свим партнерским земљама. Више о ACES – у можете сазнати ако посетите њихову интернет страницу на адреси: www.aces.or.at

О пројекту

Пројекат има за циљ да повећа видљивост ученика са посебним образовним потребама у медијима и да информише и сензибилише ширу јавност о проблемима, потребама и могућностима деце са посебним потребама. Желимо да утичемо на перцепцију јавног мњења у вези ове специфичне категорије младих, као и да створимо бољу реалност за тинејџере са посебним потребама и побољшамо њихов положај у друштву.

Планирамо да ангажујемо ученике са посебним потребама, из наших школа, на креативној радионици, организујемо изложбу њихових производа и пружимо им прилику да покажу свој потенцијал, снагу и могућност да постану активни и продуктивни чланови друштва. Позивањем представника медија да присуствују и извештавају о овим догађањима желимо да пренесемо нашу поруку и да се наш глас чује у широј јавности.

Покренули смо и блог, на српском, румунском и енглеском језику, са жељом да поделимо наша искуства у раду са децом са посебним потребама, Блог можете читати на адреси: www.aces128.blogspot.com, а позивамо вас и да се укључите и пишете нам и коментаришете.

Специјална школа "Constantin Paunescu"

Наш партнер, у овогодишњем ACES циклусу, је Специјална школа "Constantin Paunescu", из града Јаши, у Румунији. Школа је основана 20. септембра, а отворена 1. децембра 1957. године, као дечији дом и специјална школа. Ова институција је свој рад започела са 50 ученика. После неколико промена назива, 2000. године, школа добија своје данашње име, у знак сећања на великог специјалног психолога и наставника. Школа образује ученике са различитим типовима менталних сметњи. Од школске 2004/2005 године, 23 наставника школе, пружају посебну образовну подршку ученицима, са различитим типовима посебних потреба у редовним школама. Школа је остварила јака партнерства са тим инклузивним школама, као и са друге две специјалне школе у граду Јаши (Школа за оштећене слухом и Школа за ученике са поремећајима моторике).

ACES Kick – Off Meeting

У периоду од 24. до 28. септембра 2012. године, као представници школе, наставница Ива Урдаревић и ученица II/4 разреда средње школе

Наташа Обреновић, учествовале су на уводном састанку организације Академије централно - европских школа (Academy of Central European Schools – ACES) у Лашком (Словенија), а поводом припрема за реализацију награђеног пројекта "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама" ("Media Voices 4 Special Teens"). Током боравка у Словенији, обезбеђен нам је смештај у хотелу "Wellness Park Laško", у коме су се одвијале и активности предвиђене за овај састанак. Састанку је присуствовало око 250 учесника – по један наставник и ученик из сваке школе учесника пројекта, представници организација ACES, Včeli Dom и Erste Foundation, као и представници медија, па је зато енглески био радни језик састанка. Главни циљеви састанка били су упознавање партнера на пројекту, као и

упутства и дискусије на тему израде интернационалних школских пројеката, предности и мана коришћења различитих медија и сарадње са представницима медија. Током боравка у Словенији упознали смо представнике партнерске школе, наставницу Eleni Eigel и ученика Tomu Ungureanu.

Рад на састанку се одвијао у форми пленарних сесија, радионица, дискусионих група и пројектних тимова. Од понуђених радионица одабрале смо и присуствовале радионицама "Where are your critical glasses?" ("Где су твоје критичке наочаре?") која се бавила темом медијских манипулација и "Polypedia" ("Полипедија"), што је, у ствари, програм, односно социјална мрежа за омладинску партиципацију.

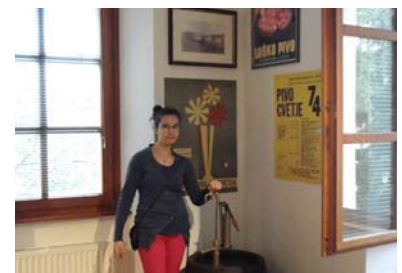
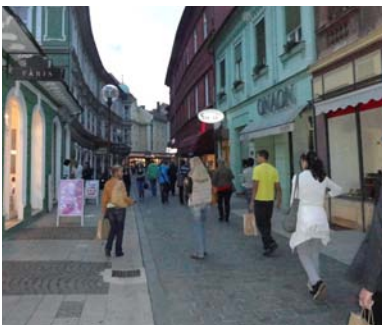
12 Догађаји

На пројектним тимовима смо са представницима партнерске школе разговарали о начину реализације заједничког пројекта "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама".

У овину слободног времена, организован је поподневни излет, а од понуђених опција ми смо изабрале посету Тврђави и граду Цељу. Ученица Наташа Обреновић учествовала је на радионици израде јастука. Последње вечери нашег боравка организована је забава за присутне ученике и наставнике.

Ива Урдаревић

Лашко: дневник

23. септембар 2012. Наставница Ива и ја смо кренуле године, увече око 21,30 часова за Словенију. Прво смо ишле возом до Зиданог моста, а затим до Лашког. У хотел смо стигле око 9 сати ујутру. Добили смо неке наруквице и налепницу са именом, презименом и државом из које долазимо. Наставница и ја смо искористиле слободно

време и кренуле у обилазак града Лашко. Вратиле смо се у хотел нешто пре 18,00 сати да би присуствовале првом састанку. Упознала сам се и са партнерима, из румунске школе, драго ми је због тога. Елена (наставница) је била прва коју сам упознала. Много је добра, имам најбоље мишљење о њој. А Тома (њен студент), и он је добар, има 14 година. У једном разговору са Еленом сам се несвесно "кисело" насмејала, па је рекла да смо Тома и ја као брат и сестра због тога...

25. септембар 2012. Већ у 9,00 сати смо имали састанак, а после тога учествовали смо у "Laško game". Обилазили смо места, пратећи мапу и скупљали печате. Тома нам је био водич. Требали смо да скупимо 25 печата за два и по сата, а ми смо нашли 13 (Ива,

Елена, Тома и ја). Тома је хтео да их све скупимо, чак је терао Иву и Елену да се попнемо на Тврђаву - он само због печата, а ја да бих видела тврђаву, јер сам је предходни дан видела издалека. После "Laško game" смо отишли до језера, близу хотела, да би се сликали за успомену. После тога смо отишли у хотел, где су биле радионице: наставници (професори) са наставницима (професорима), студенти са студентима. Циљ радионице је био да се што боље упознамо. Пошто не знам добро енглески, имала сам срећу да будем у групи са Миланом, он је из "Митровачке гимназије", помогао ми је и захвална сам му на томе. Увече сам била на радионици прављења јастука.

26. септембар 2012. Поново састанак у 9,00 сати, после тога ручак, затим састанак са партнерима. На састанку смо излагали своје идеје за реализацију пројекта. Имали смо паузу, а затим су наставнике (професоре) одвели у "Плаву дворану", а студенте у салу за састанке, где смо имали разне радионице. После смо кренули на излет, у обилазак Цеља са тврђавом. Прво смо отишли на Тврђаву где су нам

причали о њеној историји, мада су многи сликали, ретко ко је обраћао пажњу на кустоса. После тога су нас оставили код железничке станице Цеље и имали смо слободно време за обилазак града. Возом у 21,23 сати смо стигли у хотел.

27. септембар 2012. Састанак у 9,00 сати. После тога смо имали радионице. Прва је била о манипулацији на интернету, њу је водио Миша из Босне и Херцеговине, а друга о програму POLIPEDIA, који је сличан WORD-у, само што се ради на интернету и може свако видети шта си написао/ла. Ту радионицу је водио Георг, Аустријанац. Увече смо имали PARTY! Трајало је до пола два ујутру, али се неким није спавало, а међу њима смо били Миа из Суботице, Милан и ја, па смо "организовали своју журку", тачније шетали смо по хотелу, а после смо ишли у хол и причали своје "бисере" из школе, приватног живота... Пошто је Ива због мене била будна, отишли смо у 3,00 сати на спавање, надам се да ће ми опростити због тога.

28. септембар 2012. И последњи дан. Устала сам око 7,00 сати, спремила се и изашла из собе, са стварима, да бих се могла одјавити. Поновни састанак у 9,00 сати. Али, овај пут смо масирали онога ко је испред нас, а касније су нас научили плес, који је једна група вежбала предходног дана. Када смо све то завршили, имали смо времена до поласка воза, који је кретао око 15,40 сати, па смо Ива и ја отишле у обилазак музеја. Хтеле смо и у цркву, али је била затворена. Свратиле смо у кафић, чији је газда, изгледа омиљен у Лашком као добар угоститељ. За задњи дан сам морала да наручим сладолед за своју душу. Још мало смо се сликале. Отишле смо до хотела по ствари и кренуле на железничку станицу. Тамо смо среле Миу и њену професорку Ларису, па смо отишле заједно до Зиданог моста, где је био остатак екипе. Ушли смо у воз. Ива и ја, пошто смо имале карте за први разред, отишле смо тамо, али пошто сам ја нон стоп била у другом разреду, преместиле смо се тамо да би се још мало дружили.

Шта рећи...? Било је јако забавно, лепо, стекла сам нова пријатељства... Али било је и веома напорно. Све у свему задовољна сам и надам се да сам оправдала поверење које ми је указано.

Наташа Обреновић II/4 С.Ш.

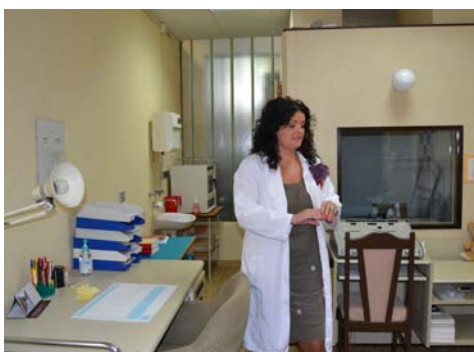
Студијска посета ЈУ Центру - Бања Лука

Ова студијска посета је планирана и реализована у оквиру пројекта ДИЛС, 20. и 21. септембра. Циљ посете је била размена искустава на тему ране интервенције односно ране детекције и рехабилитације деце са проблемима слуха и говора и придруженим сметњама. У ову посету је ишло двадесет пет наставника. Посета се одвијала кроз обилазак центра, учешће у радионицама и, на крају, заједничког састанка у форми округлог стола где су размењена искуства. Након заједничког обиласка центра поделили смо се у групе за рад по радионицама.

Рад у групама је предвиђао следеће радионице:

- рад у сензорној соби са децом са комбинованим сметњама
- психомоторна реедукација са децом са перверзивним сметњама
- рад у предшколским групама, а посебно рад у групи са децом са кохлеарним имплантом.

У центру је организован и рад са родитељима кроз радионице у клубу за родитеље. Ту родитељи активно проводе своје време док чекају децу да заврше са својим активностима. Центар у Бања Луци је организован по принципу рада центра Суваг из Загреба, па смо били заинтересовани и разговарали смо на тему финансирања установе. Центар се иначе финансира из различитих извора. У центру је одлично организован рад са децом која долазе на рехабилитацију по дневној основи.

Оно што је занимљиво, с обзиром да немају смештај интернатског типа за децу из окружења, смештај је организован у хранитељским породицама и посебно се финансира. Финансира га Министарство рада и социјалне политике. Овом посетом разменили смо значајна искуства и отворили пут даљој сарадњи.

Снежана Николић

Центар за образовање, васпитање и рехабилитацију слуха и говора

У Бања Луци, у насељу Сунце, налази се Центар за образовање и васпитање и рехабилитацију слушања и говора. Центар је једина установа ове врсте на подручју Републике Српске и обухвата децу од предшколског узраста до завршетка средње школе.

Делатност Центра је васпитно, образовни, и рехабилитациони процес који се реализује кроз основну, средњу школу и рехабилитацију слушања и говора деце и одраслих.

Образовање и васпитање деце оштећеног слуха се изводи по Наставном плану и програму за слушно оштећену децу, а по потреби се раде и индивидуални прилагођени програми, према њиховим могућностима.

Верботонална метода је у основи рада са децом оштећеног слуха, која за циљ има развој слушања и развој орално - гласовног говора. У случају да се не може развити орално - гласовни говор у раду се користе друге методе.

Поред васпитно-образовног процеса у Центру се спроводи и рехабилитација слушања и говора слушно оштећене деце као и дијагностиковање и корекција говорних поремећаја. Осим логопедских амбуланти у самом Центру, а у циљу све већег обухватања особа са говорним поремећајем, делују и логопедске амбуланте у Градишци и Источном Сарајеву које су саставни део нашег Центра. Педагошко психолошка служба и социјална служба су саставни део свих процеса у Центру.

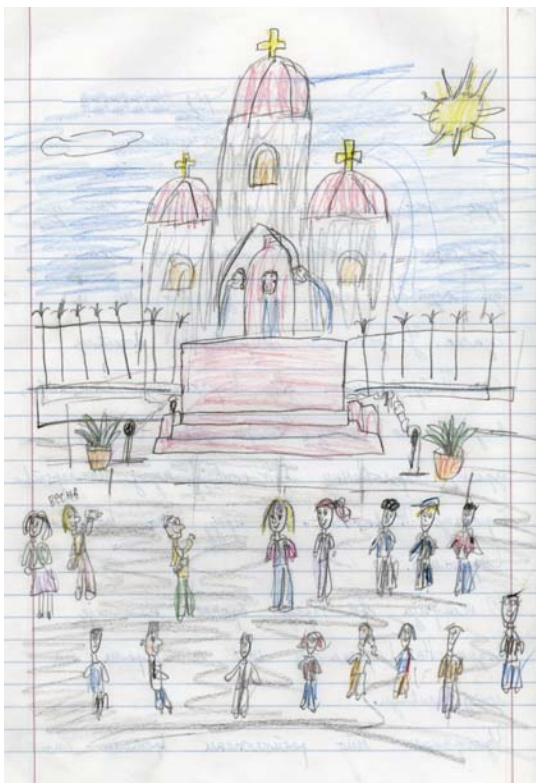
Центар је од 2003. године заједно са ОРЛ Клиником укључен у програм кохлеарне имплантације. Рехабилитација деце из програма кохлеарне имплантације проводи се групно и индивидуално. Предоперативна рехабилитација слушања и говора проводи се у трајању до шест месеци, а постоперативна рехабилитација до три године уз адекватно учешће родитеља и максималан ангажман чланова стручног тима Центра. Осавремењавање процеса и стручно усавршавање кадра, кроз разна учешћа на семинарима и научно истраживачким скуповима, је задатак који спроводимо континуирано. Крајњи циљ успешне рехабилитације јесте интеграција слушно оштећене деце у чујућу средину. Интеграција слушно оштећене деце је могућа и оправдана.

Апелујемо на родитеље, да обрате пажњу на слушање и говор свог

детета и уколико приметите да слабије чује, да проговори знатно касније од својих вршњака, да му се говор споро и неправилно развија за његов узраст или било каква одступања, да што пре потраже савет стручњака, како би се дете што раније укључило у третман и избегли очигледне последице по психички, социјални и едукативни живот детета.

У Сремским Карловцима

Ленка Пројовић V/1

Били смо на излету у Сремским Карловцима. Једва смо чекали да аутобус крене. Дан је био леп и сунчан. У Сремским Карловцима посетили смо: Патријаршијски двор, Карловачку гимназију, видели смо чесму "Четири лава", Саборну цркву, Карловачку богословију, Музеј пчеларства породице Живановић. На крају смо посетили Стражилово. О историји овог града причао нам је водич. На Стражилову смо се играли на лепој ливади. Уморни и лепо расположени вратили се кући.

Весна Костић и ученици V/1

Ево и како су ученици описали излет:

Освануо је леп и сунчан дан. Окупили смо се испред школе, ми, деца и наставници. Очекивали смо долазак аутобуса којим ћемо путовати. У осам сати ујутро смо кренули путем за Сремске Карловце. У аутобусу сам се дружила са свима, а највише са Анђом.

Као да смо тек кренули, а већ смо били у Сремским Карловцима. Прво смо мало прошетали, а затим смо обишли резиденцију Епископа сремског. Резиденција је била веома лепо уређена и чиста, на зидовима су биле вредне слике, иконе и стари предмети. Након тога, обишли смо Карловачку гимназију, прву школу у Европи, чесму "Четири лава" са које смо пили воду и Саборну цркву - барокни храм. Веома занимљива била је посета Музеју пчеларства, где смо имали предавање о пчелама, пчеларству и начину прављења меда. На крају смо пробали мед. Након завршетка ручка у ресторану, наставили смо пут до подножја Фрушке Горе. Пењали смо се на врх брда Стражилово који се налази на 937 метара надморске висине. На циљу смо обишли спомен - гроб Бранка Радичевића, једног од најзначајнијих песника српског романтизма.

Поглед са врха је био прелеп. Када смо сишли са брда у подножје, опустили смо се кроз игру, шалу, трчање, а наставнице уз кафу и дружење. Са излета смо се вратили у сумрак, око пола седам.

Излет је био заиста садржајан и занимљив. Упознали смо неке нове пределе и нове знаменитости. Остаће ми дуго у сећању сваки тренутак, проведен у лепом расположењу са другарицама и друговима.

Кристина Анђелковић VIII/1

Једног октобарског јутра путовао сам са наставницима и другарима у Сремске Карловце. Док смо путовали, видели смо непрегледну војвођанску равницу, шумарке и црквене звонике. Стигли смо у Сремске Карловце. На тргу се налази чесма са четири лава. Посетили смо Патријаршијски двор. Унутра су на плафону и таваници биле слике и цртежи. После смо ишли у Музеј пчеларства. Кустос нам је причао како су се некад правиле кошнице. У једној улици у Сремским Карловцима у ресторану смо имали ручак. После смо ишли на Стражилово, на планину Фрушка Гора и видели споменик Бранку Радичевићу, нашем песнику. Доживео сам висину са које се пружао леп поглед. Био сам радостан. Лепо сам се провео у Сремским Карловцима. Излети и путовања буде срећу у мени.

Марко Луковић II/5 С.Ш.

Народна скупштина домаћин седнице ученичког парламента

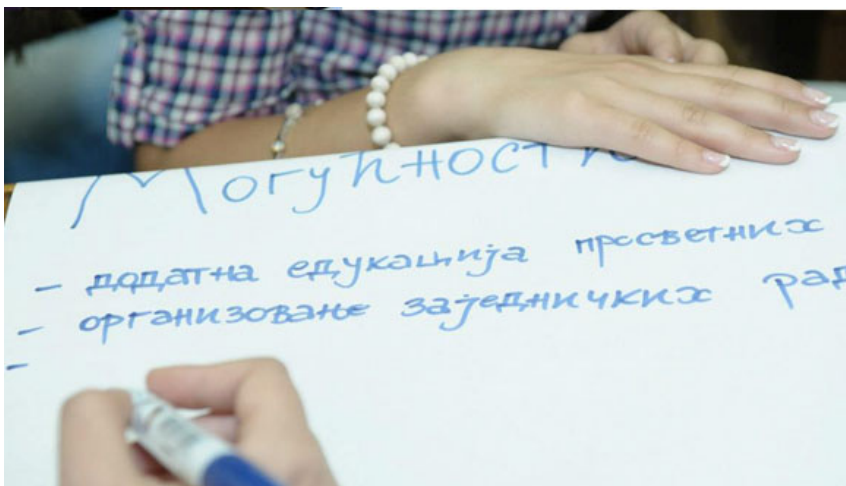
У оквиру манифестације Дечија недеља 2012, у Народној скупштини је одржана седница ученичког парламента, у чијем раду је учествовало преко 40 ученика средњих школа из целе Србије. Тема овогодишње конференције под називом „Растемо као једно – Бољи смо заједно“ била је инклузија и унапређење положаја деце са сметњама у развоју.

Седницу ученичког парламента отворио је председник Народне скупштине и председник Одбора за права детета мр Небојша

Стефановић који је, том приликом, поручио ученицима да је инклузија веома важна тема која представља поштовање према другима, пре свега према онима који су различити од нас. Поштовање је вештина која се учи, а показивање поштовања према другима значи улазак у свет одраслих, рекао је Стефановић. Говорећи о раду и надлежностима Народне скупштине, председник Стефановић нагласио је да је задатак народних посланика да кроз доношење закона обезбеде могућности за квалитетно школовање, а тиме и квалитетан живот деце, и присутним ученицима средњих школа послао поруку да узајамни односи међу вршњацима треба да се заснивају на међусобном разумевању и толеранцији.

У пленарном делу рада, којим је председавао Дражен Зацерио, активиста ученичког парламента, присутнима су се обратили Љубица Бељански Ристић, председник Управног одбора удружења Пријатељи деце Србије, Ива Ераковић, секретар Удружења, и учесници кампање „Бољи смо заједно“. Они су говорили о законској обавези укључивања деце са сметњама у развоју у редован школски систем, о предностима инклузије и њеној примени у школама

и о проблемима са којима се сусрећу деца ометена у развоју у свакодневном животу. Учесницима су се обратили и представници деце са сметњама у развоју који су говорили о значају инклузивног образовања и вршњачке помоћи, као и о проблему - непостојању могућности запослења након завршеног школовања.

У радном делу седнице, са ученицима је разговарао Милан Илијин, директор удружења Пријатељи деце Земуна, који је том приликом представио Етички кодекс омладинских радника/ца који садржи моралне и професионалне принципе рада са младима. Представница Завода за унапређење образовања Смиљана Грујић говорила је о суштини инклузије, истичући да је у фокусу инклузије дете, а не систем, односно да систем треба да се прилагоди детету. У дискусији која је уследила, ученици су имали прилику да размене мишљења и искуства из школа, да говоре о учењу и дружењу са децом која су ометена у развоју, као и о притиску и неразмевању од стране вршњака и наставника.

У наставку седнице, ученици су, кроз интерактиван рад у групама, разменили мишљења у вези са препрекама и могућностима система инклузивног образовања и дали предлоге конкретних акција које могу да предузму како би се њиховим вршњацима са сметњама у развоју омогућило несметано похађање наставе. Дискутовали су и о предностима и манама редовних и специјалних школа.

У закључку конференције учесници су се сагласили да је у оквиру ђачких парламената неопходно формирати тимове за инклузију по вршњачком принципу, да акције које се предузимају треба активно да укључују децу ометену у развоју, као и да појединци својим деловањем могу да мотивишу на предузимање конкретних акција у циљу унапређења положаја деце ометене у развоју.

Седници ученичког парламента присуствовали су чланови Одбора за права детета Народне скупштине, представници Савета за права детета Владе Републике Србије, Министарства рада и социјалне политике, Министарства просвете, представници УНИЦЕФ-а и Уније средњошколаца.

Преузето са веб стране Народне скупштине Републике Србије (www.parlament.gov.rs)

Ево и како је наша ученица доживела овај састанак:

Ђачки парламент у Народној скупштини

Са наставницом Драгицом, Наташа и ја смо биле у Народној скупштини. Тамо смо ишле да би присуствовале седници ђачког парламента. Тема овог

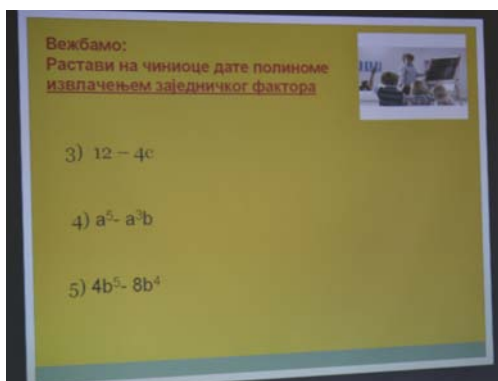

састанка је била инклузија (укључивање деце са посебним потребама).

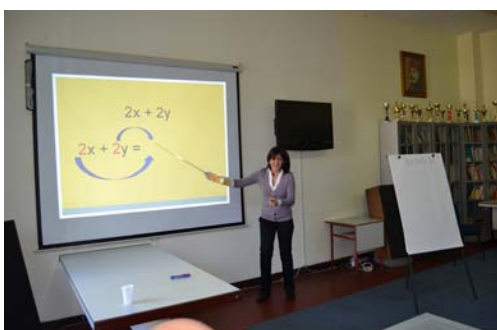
Виделе смо многу децу са инвалидитетом која су, упркос томе успела да се изборе да буду у друштву нормалне деце. После тог предавања смо отишли на ручак. Када смо завршиле, вратиле смо се у школу.

Вера Мићић II/4 С.Ш.

Угледни часови

У жељи да интензивирамо сарадњу са другим школама које се баве образовањем и васпитањем деце са сметњама у развоју организовали смо стручни скуп који је одржан 2. новембра у просторијама наше школе. Нашем позиву за дружење, размену искустава и сарадњу одазвало се око четрдесет представника из осам школа. Својим доласком обрадовале су нас колеге из Пирота, Бора, Ниша, Новог Сада, Крагујевца, Панчева, Обреновца и Београда који раде у школама типа М2.

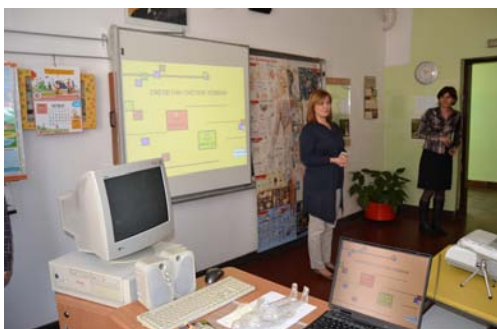
Тема нашег окупљања је била да реализацијом наставних часова из различитих предмета упознамо колеге са специфичностима у методском приступу у раду са ученицима оштећеног слуха, као и у коришћењу савремених асистивних технологија и мултимедијалне опреме.

У учионици са инсталираном индуктивном петљом, користећи нове ударачке инструменте, колегинице Снежана Николић и Гордана Маринков одржале су часове стимулација покретом и музичких стимулација. Час биологије, помоћу smart табле, реализовала је колегиница Мери Божовић, а час математике за ученике средње школе одржала је Јасмина Невенић користећи доступну мултимедијалну опрему.

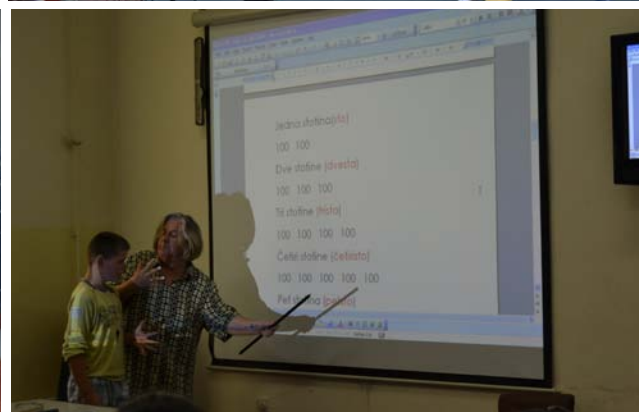

После реализације часова дискутовали смо о актуелним питањима и темама везаним за рехабилитацију, едукацију и васпитање особа са сметњама у развоју. Колегама смо предочили да за сва питања везана за проблеме у раду са особама оштећеног слуха могу да нам се обрате како би заједнички пронашли најбоље решење и превазишли проблеме. Такође,

подсетили смо их на значај њихових искустава за наш рад и замолили их да у позитивном духу наставимо сарадњу.

Јасмина Невенић

Стотине прве хиљаде

Сваки пут кад мојим ученицима треба нешто ново да испричам, да им покажем, да их нешто ново научим, трудим се да им то буде занимљиво, да и они што више учествују активно у процесу стицања знања. Тако је било и са овим угледним часом који се звао Стотине прве хиљаде. Моји ученици воле математику, воле да рачунају, деле, множе. Хтела сам да им на другачији и занимљив начин покажем стотине прве хиљаде. Помислила сам да би било интерактивније да тему обрадим преко рачунара и видео бима. Гледала сам њихове заинтересоване очи које су се шириле када год би се на видео биму појављивале нове слике. Видело се да градиво упијају. Сви су желели да баш они приђу компјутеру и на њему покажу решење задатог задатка. Овакви угледни часови који у себи садже преплитање различитих медија и наставних средстава подстичу и анимирају ученике да се више труде и пажљивије прате наставу.

Весна Костић

Стипендије за Америку

Нашу школу су, 16. октобра, посетили представници Америчког савета и заинтересованим ученицима првог и другог разреда средње школе и њиховим родитељима представили програм стипендија за једногодишњи боравак и школовање у Сједињеним Америчким државама. Програм се зове A-SMYLE. Уколико би освојили ову стипендију ученици би, једну школску годину, живели у америчкој породици и тамо завршили други или трећи разред средње школе, а потом би се вратили у Србију.

Процес избора добитника стипендије подразумева неколико кругова тестирања и селекције кандидата. По завршеној презентацији и родитељском састанку, заинтересовани ученици су, уз сагласност родитеља, приступили првом кругу тестирања. Први, такозвани предтест знања енглеског језика, састојао се од шеснаест питања, а решавао се по принципу заокруживања тачних одговора. Од присутних ученика, Марко Илић, је положио овај тест, а затим је, у оквиру другог круга тестирања, добио задатак да напише три састава, на енглеском језику. О резултатима другог круга Марко ће бити накнадно обавештен, а уколико прође даље, у наредном трећем кругу очекује га попуњавање пријаве, интервју на српском и енглеском језику, дужи, стандардизовани тест знања - СЛЕП тест и писање још два есеја на енглеском језику. Финалисте одабира независна комисија у Вашингтону, а коначни резултати биће познати априла 2013. године.

Редакција

Шанса за школовање у Америци

Амерички савет ми је дао шансу да идем у Америку, да завршим трећи разред у америчкој школи. Ја сам био срећан што ми се пружила та прилика. Потрудио сам се да се спреим пре првог теста. Изненадио сам

се када сам радио тест у првом кругу, није било баш тешко, само је требало познавање енглеског језика. Први круг сам лако прошао, затим сам радио други круг, требало је да напишем састав на енглеском. То је било теже него што сам очекивао, али ипак сам завршио. Да ли сам прошао други круг то још увек не знам, чекам резултате али се највише надам да ћу ући у трећи круг и успешно га завршити. После завршеног трећег круга у августу можда идем у Америку.

Марко Илић II/4 С.Ш.

Изложбе

Музеј 25. мај

Почетком октобра са школом смо посетили музеј 25. мај. Видели смо изложбу слика из некадашње резиденције Јосипа Броза Тита, у Ужичкој 15. Тито је био доживотни председник СФРЈ (Социјалистичка Федеративна Република Југославија). Тито је био председник државе, добијао је бројне поклоне. На изложби смо видели део слика и скулптура које је Тито добио на поклон од разних домаћих и страних делегација. СФРЈ је била један од оснивача и првих чланова покрета Несврстаних земаља, па смо обишли и део музеја у коме су изложени поклони које је Тито добио од делегација из других несврстаних земаља. Тито је умро 4. маја 1980. године. Обишли смо и његов гроб - Кућу цвећа.

Анђа Бајчетић, Никола Бричић II/4 С.Ш.

Бели двор у Београду

Наша школа је у септембру организовала излет у Бели двор. У Белом двору живе престолонаследник Александар Карађорђевић, његова супруга принцеза Катарина и њихови синови. Имају три сина. У Белом двору су живе генерације краљевске породице Карађорђевић. Бели двор се налази на Дедињу у Београду. Зашто се баш зове Бели двор, па јер је двор окречен у белој боји и има детаље од белог мермера. Тамо има занимљивих ствари попут лепих просторија, украшених зидова, тепиха, намештаја. Све је старо и добро очувано. Шаре на зидовима у винском подруму су заиста уметничко дело. Свима нам је било лепо тамо, мало смо прошетали и нешто научили о Белом двору и историји Србије.

Марко Илић II/4 С.Ш.

ДЕЧИЈИ ОКТОБАРСКИ САЛОН

Овогодишња изложба 47. Дечијег октобарског салона у Музеју примењене уметности, у Београду, посвећена је теми "Београд, град културе - дечија уметничка атракција", са жељом да подстакне децу да разумеју, поштују и упознају богатство историје и уметничких споменика главног града. На тај начин су деца изражавала своје виђење града кроз разноврсну технику, кроз своје ликовне и примењене радове. Ту част су имале и наше две ученице основне школе Кристина Анђелковић и Теодора Баљак. Њихови радови осликани на свили, у батик техници, са београдским мотивима налазе се на истакнутом месту овогодишњег Октобарског изложбеног салона деце Србије.

Ксенија Тодоровић

Изложбе виђене очима ученика

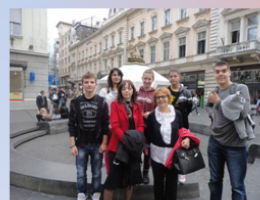
Ученици школе посетили су изложбу у Педагошком музејум која их је инспирисала да направе сопствену презентацију и интерпретацију онога што су тамо видели.

Густав Климт (1862-1918) је чувени аустријски сликар и један од кључних представника нове модерне уметности. Рођен је пре 150 година у Бечу - граду који целе ове године слави Климта. Организоване су бројне изложбе, у част животу и раду једног од најиноватнијих и најконтроверзнијих уметника раног 20. века, на којима је приказано око 800 Климтових радова - од цртежа до уља на платну за које светски колекционари не штеде милионе. На изложби у Београду приказано је 15 висококвалитетних репродукција Климтонових најпознатијих дела.

Густав Климт у
Београду

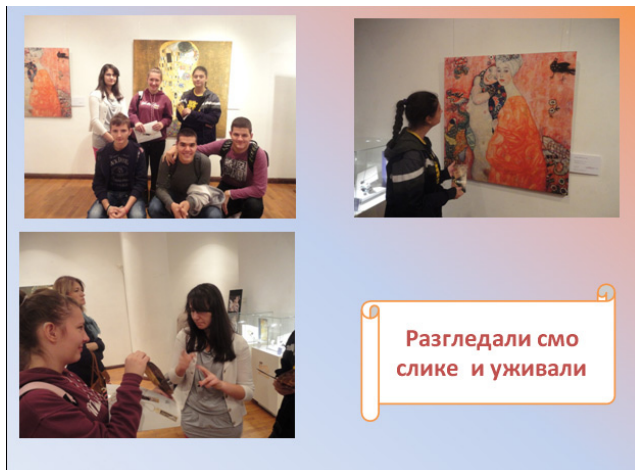
Пошли смо
на изложбу
Густава
Климта.
Екипа мала и
сложна.

Ево и
слика које
смо са
уживањем
гледали

Видели смо и накит за
који је инспирација
уметност Климта

Разгледали смо
слике и уживали

Кренули смо кући са
пуно успомена

Презентације урадили; Марко Луковић, Марина Блажић и Слободан Миловановић, II/5 С.Ш. и професорка Мирјана Бојанић

Хуманитарни тениски турнир

Тенис је и ове године изабрани спорт Србије! Тениски центар "Новак" поново је угостио бројне учеснике и посетиоце осмог традиционалног хуманитарног турнира познатих личности у тенису – "Hugo Boss Celebrities Challenger Belgrade 2012". Изузетни тениски доживљај, сјајна забава и дружење, разна изненађења и награде за публику и овога пута су дочекала бројне посетиоце спортско-забавног програма турнира током викенда (29 и 30. септембра), као и окупила велики број познатих личности у мушкој и женској конкуренцији, које редовно и на запаженом такмичарском нивоу играју тенис. Међу овогодишњим учесницима били су: Срђан Ђоковић, Вања Грбић, Гаги Јовановић, Саво Милошевић, Иван Ивановић, Бане Трифуновић, Жика и Јелена Зана, Кики Лесендрић, Бата Мирковић, Милан Калинић, Милан Васић, Адриана Чортан, Александра Перовић, Милан Бошковић, Дуца Марковић, Милош Максимовић, Ненад Јестровић, Саша Драгић, Ивица Краљ, Ниггор, Игор Микља, Марко Ђуровски, Игор Бутулија, Александар Гајшек, Невен Бошковић, Сале Јовановић, Миша Обрадовић, Ненад Марјановић, Јоца Стефановић, Цеца Даниловић, Гога Грубјешић, Мирко Луковић и многи други. Посебно важан садржај програма турнира познатих ове године је и одржавање турнира у мини-тенису "Imlek Mini-Tennis Open" за децу до десет година, у сарадњи са "Tennis 10S". Трофеј победницима и финалистима "Celebrities Challengera" и "Mini-Tennis Opena" у свим конкуренцијама ове године уручила је некадашња топ 50 играчица света и селектор ФЕД КУП-а Таша Јечменица. Хуманитарни фонд турнира је посвећен школи "Стефан Дечански" за децу са оштећеним слухом-наглуве. Следећи турнир заказан је за мај 2013. године.

Резултати:

МУШКО ФИНАЛЕ: Горан Пандуровић / Игор Микља 6:3

ЖЕНСКО ФИНАЛЕ: Адриана Чортан / Цеца Даниловић 6:2

ИГРАЧ КОЈИ ЈЕ НАЈВИШЕ НАПРЕДОВАО: Саво Милошевић

ИГРАЧИЦА КОЈА ЈЕ НАЈВИШЕ НАПРЕДОВАЛА: Гога Грубјешић

МУШКИ ДУБЛ: Срђан Ђоковић и Бојан Шупељак / Војислав Шупељак и Вања Дугалић 7:1

МИНИ ТЕНИС: Александар Прелић / Анђела Лопичић 5:3

Преузето са веб сајта: www.sportal.rs

Спортске вести

Седамнаеста трка глувих Београда – Ада 2012 одржана је 22. септембра 2012. године, на Ади Циганлији, на стази дугој 7700 метара. Трка је имала за циљ промовисање шетње, брзог ходања и трчања, у смислу здравог начина живота. Наши ученици Ненад Срећковић и Хелена Грујоски су били први, а Стефан Шерифовић и Есма Хаџић су освојили друго место.

Првенство Београда у шаху за особе са инвалидитетом за особе са инвалидитетом

одржано је 11. октобра 2012. у Земуну. Прво место освојио је Војислав Ђорђевић, други је био Радомир Мирковић, а трећи Огњен Јовановић.

Јавни час физичког васпитања чији је циљ да информише и едукује што ви-

ше младих људи о важности бављења спортом и здравим животним навикама, одржан је у свим школама у Србији, 11. октобра 2012. године. У нашој школи организовали смо презентацију одбојке и одбојкашку утакмицу.

Првенство Београда у пливању за особе са инвалидитетом одржано је на базену СЦ „Бањица“, 17. Октобра 2012. Такмичари су се такмичили у пливању на 50м и 100м слободним стилем, а разврстани су у групе према категорији инвалидности и узрасту.

Спортско такмичење ОСИ одржано је, поводом Недеље солидарности са особама са инвалидитетом, 6. новембра 2012., у СЦ „Олимп“. Ова манифестација има за циљ да презентује и популаризује спортове којима се баве особе са инвалидитетом. Учесници су се такмичили у следећим спортским дисциплинама: пикадо, бацање плочица, стони тенис и боћање. Од наших ученика Ненад Срећковић је освојио треће место у стоном тенису, Милош Илић је био трећи у пикаду, а Јасмина Коруневски је освојила треће место у боћању.

Републичко спортско такмичење у пливању одржано је 2. новембра 2012., на базену СЦ „25. мај“. На овом такмичењу, наша ученица Јасмина Коруневски је освојила прво место, Хелена Грујоски је била друга, а Милош Војиновић трећи.

Треће спортске игре деце са инвалидитетом одржане су 9. новембра 2012. године, у организацији удружења „Плава шкољка“. Учесници су се такмичили у следећим дисциплинама: пикадо, плочице, боћање, убацивање у кош и шутирање на гол.

Бохум – снови се остварују

Наша ученица Марина Блажић остварила је велики успех. Поносни смо на њу и од срца јој честитамо!

У наставку прочитајте како су Марина и њена мама доживеле такмичење у Бохуму.

Зовем се Надица, мајка сам Милане, Дарка и Марине, учитељица 20 година, али већ 3 године без запослења. Живот је леп!

Моја Марина је рођена 21.09.1995, у Зрењанину, где јој лекари нису дали ни шансу за живот! Али ја сам проналазила решења за све њене здравствене проблеме.

Дете мора да има нешто у чему ће да ужива, где ће да црпи снагу и иде напред.

Марина је већ са 6 година почела да игра фолклор. На сцени је њена различитост и таленат за игру награђен аплаузом.

Радовала се свакој новој кореографији коју је научила. Долазак у Београд, пре 4 године, свакодневни боравак у болничкој настави и вежбе морала сам нечим оплеменили.

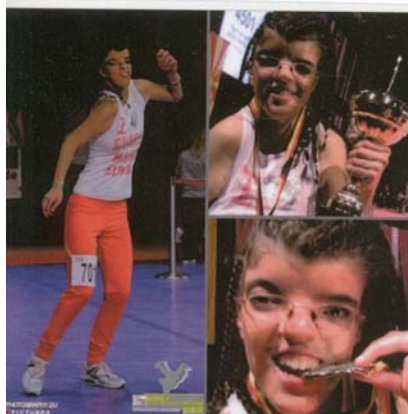
Хип-хоп је био решење. У плесном центру Младост препознали су у њој таленат. Три пута недељно савесно је вежбала. Понекад би је заболели радознали погледи али је то брзо брисала осмехом и игром. Свака похвала тренера Милане, Дарка и Калета пуно јој је значило.

Одлазак на Прво светско првенство у Немачкој, у граду Бохуму - круна је 10 годишње игре, редовних тренинга и не одустајања. Причала сам са Марином да је такмичење важно, али је још важније учествовање у такмичењу. Када је стала на подијум за игру видела сам у њеним очима одлучност у жељи да свима покаже шта зна. Играла је чаробно - као да тло није додиривала. Сваки део тела јој је заблистао у сјају победе над судбином. Таленат је победио – моја Марина је вицешапион света у појединачном плесу и трећа на свету у пару!

Срећна сам што је њена скромност и упорност врлина која је води путем победника. Порука за све родитеље је – пронађите нешто у чему ће уживати па ће и све што му лекари одреде лакше подносити. Лепота је у различитости, треба учити и гледати срцем!

С поштовањем поносна мајка Надица Блажић

Плесна кућа Младост добила је понуду да учествује на такмичењу у Немачкој. Први пут у Бохуму, омогућено је учествовање и деци са инвалидитетом. Наш диретор, Миодраг Кастратовић, нас је питао да ли ми желимо да учествујемо. Ја сам одговорила: „Наравно да хоћу“. Припремали смо се сваки дан по четири сата. Сваки дан је било све боље и све увежбанија кореографија. Дошао је први октобар и кренули смо у Бохум. Са нама су и ишла и деца из Ниша која су се исто такмичила. Путовали смо двадесет и четири сата. Кад смо стигли у мали град Бохум,

сместили смо се у хотел и прошетали градом. Сутрадан је почело такмичење. Са нама су биле и Нишлије, који су нам пружили подршку, навијали за нас. Било је преко пет хиљада учесника, од којих су многи били са инвалидитетом. У седам поподне смо ми Срби учествовали. Једна Снежа и ја смо играле хип-хоп. Било је петоро људи у жирију, задатак је био да играмо један минут. Нисам ни сањала да ћу толико добро да играм, ваљда ме је понела публика, рефлектори, љубазни водитељи. DJ је био искрено одушевљен како ја играм. Кад смо завршили играње, чекали смо да жири одлучи које смо место заслужили. Дошао је и тај тренутак проглашења победника - треће, друго и прво место. Треће место је освојила Снежа, из Србије. Ја сам била друга, а прва је била такмичарка из Немачке која такође има оштећен слух. Честитали смо једни другима. Била сам пресрећна. Друго место! Људи из разних земаља су нам прилазили и честитали. Провела сам се прелепо и надам се да ћу следеће године, у Данској, бити још успешнија.

Марина Блажић, II /5 С.Ш

Живот у складу са природом

Под покровитељством компаније Philips, првог новембра у нашој школи одржан је едукативни програм везан за правилан живот и раст у складу са елементима природе. Уз помоћ пантомимичара, ученици су одговарали на питања која су била везана за одговарајући елемент из природе и на тај начин активно учествовали у раду ових радионица. Директору школе, госпођи Лепосави Петровић, уручен је чек - донација светилки које се мењају у школи, а сваки ученик је добио на поклон ранац (прикладног садржаја) и ланч пакет. Ово лепо и пријатно дружење завршено је посетом Музеју Николе Тесле.

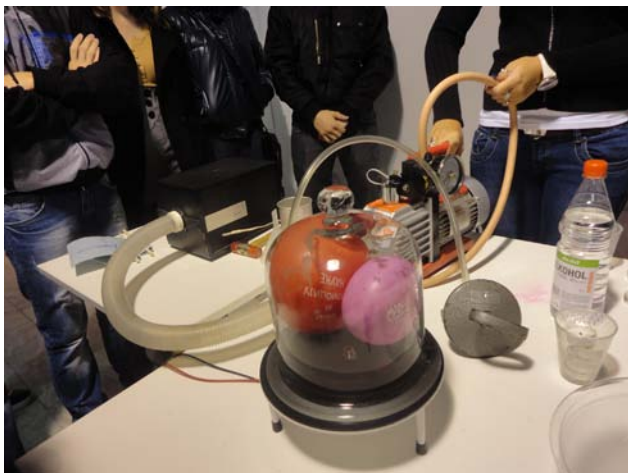
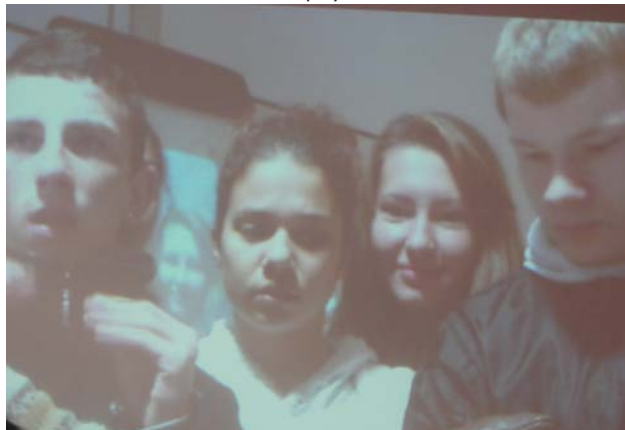
Јасминка Петровић

ЦЕРН у Србији

Како изгледа Велики сударач хадрона (LHC), акцелератор ЦЕРН-а на коме је доказано постојање Хигсовог бозона? Каква се све истраживања спроводе у овој престижној европској научној институцији? Шта у ЦЕРН-у раде научници из Србије и шта за Србију значи чланство у овој организацији? Како би одговорили на сва ова питања, Центар за промоцију науке и Комисија за сарадњу са ЦЕРН-ом у Београду представљају интерактивну изложбу "ЦЕРН у Србији", која приказује најновија достигнућа у највећој истраживачкој институцији на свету. Организована под покровитељством самог ЦЕРН-а, као и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, изложба публици представља инструменте, детекторе и технологију, и даје одговоре на нека од кључних питања савремене физике. Изложени експонати истовремено представљају како истраживања у ЦЕРН-у тако и вишегодишње учешће више од 30 српских научника у раду ове организације, у оквиру посебне поставке "Србија у ЦЕРН-у". У сарадњи са Институтом за физику у Београду, у простору за предавања у Галерији организована је серија популарних предавања о физици честица, као и три трибине које ће одговорити на питања о границама савремене науке, о томе како ЦЕРН буди машту милиона људи и чему у практичном смислу служи ова институција. Поред тога, у сарадњи са Физичким факултетом Универзитета у Београду, за школе, али и за све грађане организоване су и популарне демонстрације огледа из физике.

Преузето из каталога изложбе

Свети Стефан Дечански

- наше име и наш молитвени заступник пред Господом

Велики српски краљ, ктитор и освајач Милутин имао је сина Стефана.

Стефан се родио 1321. године и био је Немањић. Отац Милутин отерао је сина Стефана у Византију, јер се бојао да ће му Стефан отети власт. У Византији је Стефан био са својом женом и синовима Душаном (будућим великим српским царем) и Душицом. Отац Милутин је наредио да ослепе Стефана. Стефану се јавио Свети Никола: "Стефане, не бој се, када дође време вратиће ти се вид." Пет година Стефан је био у Византији, у манастиру Сведржитељ (Пантограф) и јавио му се Свети Никола и испунио обећање. Осенио је крсним знаком Стефана и он је прогледао. Својом кротошћу, благочешћем, трпељивошћу и благушношћу Стефан је био сличан монасима светогорцима. По повратку у Србију, из благодарности Богу, саградио је Стефан једно ретко дело византијско-српске архитектуре и духовности, манастир у близини Дечана. Стефан

није освајао територије. То је изазвало незадовољство властеле и његовог сина Душана. Убијен је 1331. године. Мученички је живео и као мученик завршио овоземаљски живот. Од Господа је добио венац бесмртне славе. Свети Стефан Дечански моли Бога за нас.

Дијана Вуковић

Први симпозијум “Кохлеар Имплант Инфо” удружења

Почетком октобра, у Хотелу М, одржан је Први симпозијум са темом-Подршка родитељима деце са кохлеарним имплантом. Овај скуп имао је међународни карактер. Организатори су били Студио Пулсар и Кохлеар имплант инфо удружење, а спонзор је била аустријска компанија Мед-ел. По мишљењу свих учесника, симпозијум је био успешан. Размењена су искуства са представницима Удружења родитеља деце са кохлеарним имплантом “Чујем=Говорим” из Бања Луке и Аустријског Удружења особа са кохлеарним имплантом ЦИА. Родитељима деце са кохлеарним имплантом посвећено је доста времена, тако да су имали прилику да кажу све што их боли. Нажалост, иако им је био упућен позив, нису се одазвали одговорни из државних институција, тако да ни овог пута наш глас нису чули они којима је упућен. Али борбу настављамо. Председник ЦИА из Аустрије, дао нам је много конструктивних предлога, њихово удружење броји 7000 чланова, постоје 20 година! Изузетно значајан тон овом скупу својим присуством, а онда и излагањем дала је госпођа Ивана Пољак. Наиме, госпођа Ивана као прва имплантирана одрасла особа у Србији - имплантирана у 38. години -

свима је покушала да објасни шта значи носити кохлеарни имплант, које проблеме имају те особе а сами се боре да их реше,... Ивана нас је охрабрила у борби коју водимо да би успели у реализацији свега што је планирано. Најбоље то илуструје својим активним деловањем у Кохлеар имплант инфо удружењу које је одмах започела по завршетку овог скупа.

Мелита Голубовић

Аудиолошки курс

Институт за здравствену заштиту “Др Вукан Чупић” и компаније Wi-dex и Opticus су организовали аудиолошки курс “Изазови дијагностике оштећења слуха и хабилитационог третмана у раном дечијем узрасту”, који је одржан 26. октобра 2012. године у Мадлениануму. Наставници слушних и говорних вежби из наше школе су присуствовали овом курсу. Предавачи су били еминентни стручњаци из области медицине и дефектологије који су својим радовима изнели значај раног дијагностиковања оштећења слуха, кохлеарне имплантације и адекватне рехабилитације. Такође је истакнут значај сарадње са родитељима и њихова улога у рехабилитацији. Овај скуп је био прилика да разменимо своја искуства са колегама из других установа и још једном добијемо потврду да ми у школи радимо у складу са савременим трендовима у свету и код нас.

Драгана Стевановић

Водич за развој говора

Приручник је намењен логопедском раду са децом оштећеног слуха. Приручник могу користити наставници српског језика, као и родитељи у раду са својом децом. Прилагођен је и за логопедски рад са чујућом децом, која имају неку врсту говорног поремећаја. Овај приручник прати план и програм логопедског рада са децом оштећеног слуха. Прилагођен је развоју говора од изазивања основног гласа, па до самог изражавања. Обилује илустрацијама које су неопходне у раду са децом оштећеног слуха.

Приручником су обухваћене следеће области рада на развоју говора:

- испитивање и евидентирање гласовног и говорног статуса ученика;
- вежбе за артикулацију гласова српског језика;
- вежбе за корекцију гласова српског језика;
- вежбе за артикулацију и корекцију гласова српског језика прате "Методику артикулације", професора др Надежде Д. Димић;

гласова српског језика прате "Методику артикулације", професора др Надежде Д. Димић;

- давање одговора на постављена питања и самостално постављање питања;
- самостално изражавање кроз приче у слици, описе слика и препричавање прича;
- граматичке вежбе;
- ситуациони говор.

Приручник је осмишљен као помоћ и подршка логопедима, родитељима, педагозима и осталим едукаторима који су укључени у процес рада на говорно-језичком развоју деце са оштећеним слухом. У складу са постојећим тендецијама и програмима у логопедском раду, приручник садржи бројне стимулативне методе и вежбе за превладавање потешкоћа у изражавању. Приступ у реализацији плана и програма у раду са оваквом децом и њихове успешне интеграције у школске активности захтева рад на специфичном начину комуникације, од артикулације гласова српског језика, преко граматичких вежби, усавршавања ситуационог говора до самосталног изражавања. Стимулативни модели за развој говора подржани су добро осмишљеним илустрацијама, тако да је овај приручник одлична основа за образовање, правилан развој личности и способности комуникације деце са оштећеним слухом. Из тих разлога, може се успешно користити и у раду са децом која имају било какве говорне сметње.

Гордана Букарица
Лепосава Петровић

Разоткривање тела

На Београдском сајму у хали 3, од 23. октобра, отворена је изложба "Разоткривање тела" и трајаће до 17. марта 2013. године.

Изложба представља 200 тела преминулих људи који су посебним техникама сецирана и сачувана тако да се могу видети мишићи, кости, нерви и сви други органи у оригиналном издању. Подељена је у девет сегмената, па могу да се виде све појединости скелетног, мишићног, нервног, респиратног, циркуларног, репродуктивног, уринарног и система за варење, као и интегрументарног односно покровног система који чине кожа, знојне жлезде, коса и нокти.

Како су припремани експонати:

1. корак : Презервација током које се сва течност из ткива уклања потапањем у ацетон;

2. корак: Импрегнација током које се ацетон из ткива уклања у посебној вакуумској комори, а потом се та ткива пуне течном силиконском масом;

3. корак: На крају следи процес очвршћавања, где силиконска гума, путем катализатора, добија чврсту форму;

4. корак: Крајњи производ је гумирани узорак који се може испитивати без икакве опасности да буде оштећен.

Тела су комплекснија и чудеснија од свих компјутера и модерних техничких справица које се данас користе. Ипак, многи немају представу о томе шта се налази испод коже и на који начин тела функционишу, шта им је потребно да преживе, шта је то што их уништава, а шта их оживљава.

Редакција

Сајам књига

Ученици основне школе посетили су Међународни сајам књига на Београдском сајму, највећу светковину писане речи у нашој земљи.

Редакција

Посета изложби - Џиновски инсекти и праисторијске морске немани

Почетком октобра посетили смо изложбу Џиновски инсекти и праисторијске морске немани, која је отворена на Ади Циганлији. Деца су одушевљено посматрала огромног лептира, бубамару, комарца, ваши, затим, ајкуле и рибе из праисторије. Након изложбе кренули смо ка Ади сафари, али стигао нас је жути возић и замолили смо возача да нас провоза један круг око језера. Вожња је трајала око 30 минута. Деци су се највише свиделе акробације скијаша на води које су посматрали из возића. Касније смо отишли до Аде сафари где смо видели зечеве, козе, шарпланинца и патке које су пловиле по бари. Уморни од шетње, али срећни и задовољни вратили смо се у Дом у вечерњим сатима.

Теретана на Старом Дифу

Сваке среде и четвртка идемо у теретану у Стари Диф који се налази у близини Дома. Тамо, уз помоћ наставнице физичког васпитања Марије, радимо вежбе. Марија нам стрпљиво објашњава шта је добро за нас и шта треба да радимо. Вежбамо на разним справама: на траци за трчање, на бициклу, весламо, скијамо... Понекад идемо и у салу за борилачке вештине у којој на струњачама разгибавамо и истежемо мишиће, учимо како се правилно боксује, понекад плешемо... У теретани смо од 9.00 до 10.00 часова а у сали од 10.00 до 11.00 часова.

Драгиња: Ја највише волим да возим бицикл.

Данијела: Волим нордијско скијање зато што јачам трбушњаке.

Сузана Алексић: Обожавам да трчим, па сам зато скоро стално на траци за трчање.

Сузана Симић: Справе за вежбање су ми омиљене, помоћу њих јачам мишиће.

Репродуктивно здравље

Дана 24. и 31. октобра 2012. године, у организацији ДЗ Савски венац, ученици прве године средње школе за оштећене слухом-наглуве „Стефан Дечански“ су присуствовали интерактивној радионици на тему „Репродуктивно здравље“. Радионице су одржане у просторијама ДЗ, а реализатори су били докторка Томић, докторка Цвијановић и др Вукићевић. Др Томић је иначе изабрани педијатар за ученике наше школе.

Ученици школе су активно учествовали у предавању, постављали питања и кроз учешће у радионици упознали се са бројним недоумицама које се односе на репродуктивно здравље. Ученици су у присуству одељенских старешина учествовали у радионици, која је осим теоријског дела обухватала и упознавање са гинеколошком ординацијом са циљем да се ученици упознају са опремом и инструментима који се користе приликом гинеколошког прегледа.

Ове радионице су пример вишегодишње добре сарадње између школе за оштећене слухом-наглуве „Стефан Дечански“ и ДЗ Савски венац. Резултат ове сарадње су превасходно добра обавештеност ученика о репродуктивном здрављу, заштити од нежељене трудноће, контрацепцији и полним болестима, што је основни циљ радионице.

Гордана Тодоровић

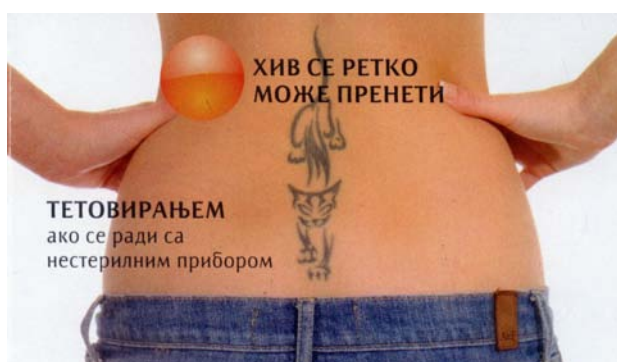
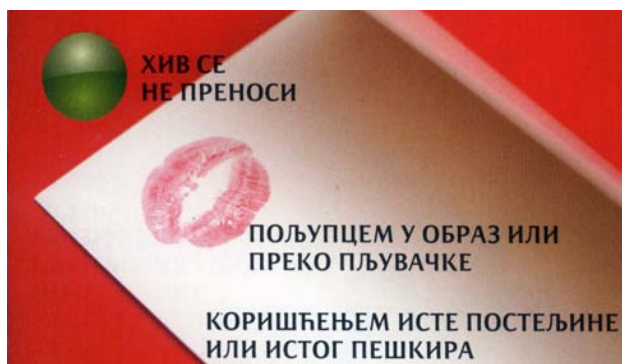
Шта треба да знаш о ХИВ-у поводом 1. децембра - Светског дана борбе против сиде

Првог децембра обележава се Светски дан борбе против сиде.

Зато, хајде да се подсетимо шта треба да знамо о ХИВ-у, вирусу који изазива сиду.

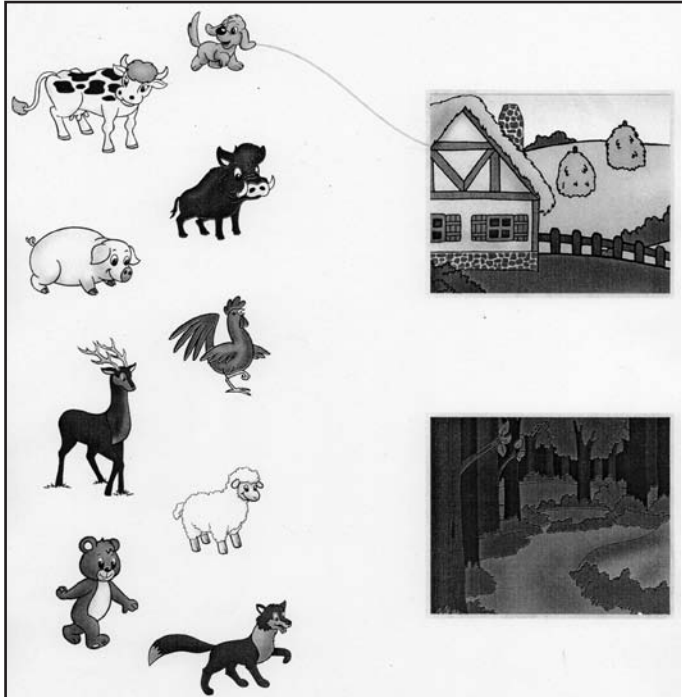
Редакција

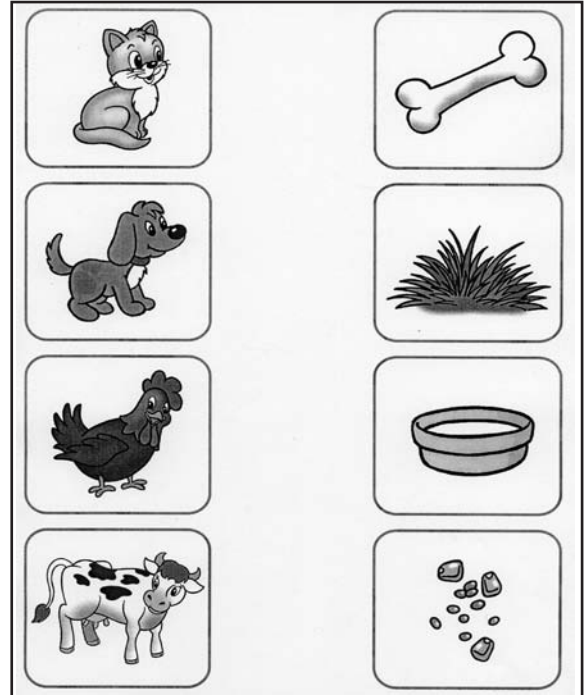

За најмлађе

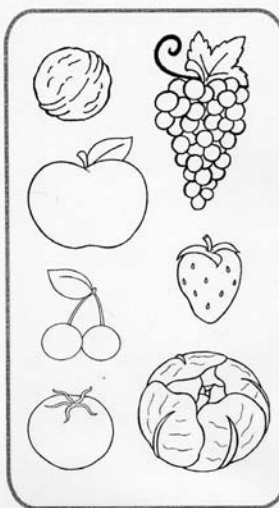
1. Спој линијом животињу и место на коме она живи.

2. Спој линијом животињу и оно што она једе.

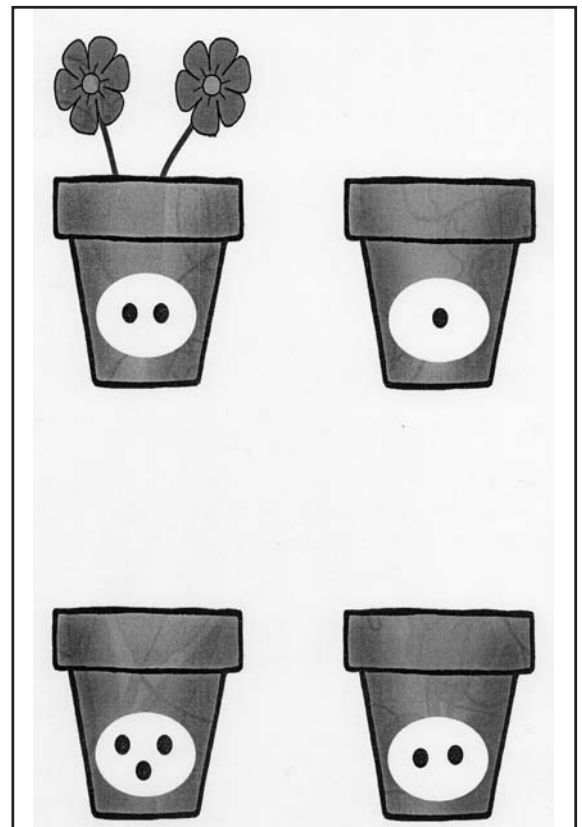

ОБОЈ СЛИКУ.

ОБОЈ ЛЕСЕЊЕ ПЛОДОВЕ.

4. Нацртај онолико цветића колико има тачкица на саксији, као што је приказано у примеру.

ДОЦРТАЈ ОНО ШТО НЕДОСТАЈЕ ДА БИ СЛИКА ПРЕДСТАВЉАЛА

Драгана Трипковић, Биљана Каличанин

Математика у Кини

Развој математике у Кини кроз векове је био условљен њеном географском одвојеношћу од западног света. Темељи старокинеске математике не леже, као код старих Грка, на аксиомама и дедуктивном начину размишљања, већ је математика најчешће коришћена у решавању конкретних животних проблема. Математичка знања била су од користи за прављење календара, мерење земљишта, израчунавање пореза, у астрономији, итд.

Најстарији математички прорачуни са кинеског тла датирају из времена династије Шанг, од 16. до 11. века пре нове ере. Сачувани су на животињским костима, а најчешће су коришћени корњачини оклопи. Интересантно је да се у светски познатом кинеском спису "И чинг" (Књига познања), из 4. века пре нове ере, користе хексаграми и бинарни систем. Треба имати на уму да је у Европи Лајбниц, тек почетком 18. века, објаснио бинарне системе.

Старокинески списи

Модерна Кина

Старокинеску математику одликује изванредно познавање и поимање геометрије и геометријских проблема. Веома је значајан рад научника из 3. века наше ере који се звао Лиу Хуи који је успео да приближно одреди вредност броја "пи" којим се дефинише однос обима и пречника круга, а успешно је примењивао и Питагорину теорему.

Интересантно је да се у време династије Џоу (од 11. до 3. века п. н.е.) захтевало од младих мушкараца да овладају са шест вештина, међу њима и математиком. За најуспешније у овим областима сматрало се да су најближи савршенству, што је дало велики подстицај развоју математике.

Кинези су се бавили методом интерполације и формулом за израчунавање запремине лопте још у 5. веку наше ере. То је у свету познато као принцип математичара Кавалијерија, који је живео у 17. веку и указује да су Кинези знали за овај принцип више од миленијума пре математичара у Европи.

Кинеска математика није посустајала са својим развојем кроз векове. Упоредо су се развијале и друге сродне науке као што су техника, економија, технологија. Данашњи процват кинеске привреде и вртоглав економски развој доказ су успеха примењене науке. Кинески ученици и студенти данас заузимају прва места на свим такмичењима и тестирањима где се испитује функционално знање математике.

Учимо енглески

1. Мој мали речник.
Обоји.

X x

X-ray

xylophone

yoghurt

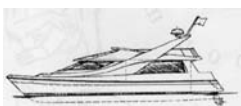

yo-yo

Y y

yarn

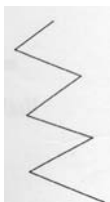

yacht

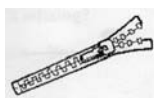

zebra

Z z

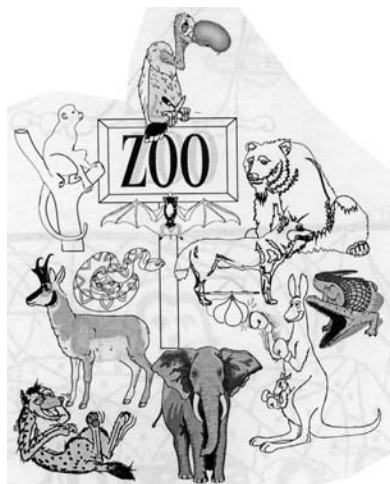
zigzag

zipper

{0}...1...2

zero

zoo

2. Да ли можеш да пронађеш доле написане речи у осмосмерци? Пошто ове године учествујемо у ACES-у ове речи је корисно знати. Значење непознатих речи пронађи у речнику.

THE "FINDING KICK OFF 2012 WORDS" PUZZLE

C	R	Z	V	B	I	D	T	G	S	I	T	C	W
A	Q	M	E	E	N	G	A	G	I	N	G	P	C
S	B	E	C	J	S	J	E	D	K	C	M	P	O
W	G	D	O	B	P	C	P	Z	S	R	P	B	N
P	C	I	E	X	I	K	P	K	P	E	L	E	N
P	R	A	P	P	R	E	C	I	A	T	I	V	E
G	E	D	D	J	I	B	G	C	C	B	T	Y	C
H	A	L	G	Y	N	P	E	K	I	D	E	T	T
S	C	A	J	O	G	X	W	O	O	W	R	Y	I
R	E	S	O	U	R	C	E	F	U	L	A	U	N
K	S	K	I	I	X	M	F	F	S	E	C	T	G
K	X	O	Z	C	O	S	S	X	M	C	Y	R	Z

aces Academy of Central European Schools

aces is an initiative of

coordinated by

in cooperation with

ERSTE Stiftung

VČELÍ DOM

WHERE WE ARE?

ACES acs stands for Academy of Central European Schools.

KICK OFF The Kick-Off Meeting is where students and teachers from the supported projects meet, learn and plan their projects together!

MEDIA LITERACY Media Literacy is our topic for the year. It means the ability to access the media, to understand and to critically evaluate different aspects of the media and media contents and to create communications in a variety of contexts.

LAŠKO Laško is a spa town and a municipality in Eastern Slovenia. It also is where the acs Kick-Off Meeting 2012 is taking place!!

INSPIRING We all work together in order to create an inspiring atmosphere so that we can all get mentally stimulated to feel and to do. Feeling and doing will increase our creativity.

CONNECTING We get connected with each other, to have common dreams and to be the change we want to see in the world!

RESOURCEFUL Together we "make" the meeting and ensure that it is a resourceful place where we share, discuss and learn - from each other and with each other.

APPRECIATIVE We express our gratitude for the contribution of each and every one of us.

SPACIOUS We do our best to ensure that there is enough space for every one of us to be in the way we choose to be.

ENGAGING We create a charming and attractive place, which engages all of us with the topic of media literacy but also with each other!

YOU The acs Kick-Off Meeting is about 'you'.

ME The acs Kick-Off Meeting is about 'me'.

WE The acs Kick-Off Meeting is about us, becoming a 'we' (students, teachers, team...).

OUR KEYWORDS:

ALSO ABOUT:

Преузето из радног материјала са ACES Kick-Off Meeting

3. Енглески може да се учи и уз помоћ стрипа. Радња стрипа везана је за рад у једној компанији за веб дизајн. Прочитај стрипове и уради вежбања.

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

9. In a restaurant

ALISON AND JEFF ARE TAKING MARIO, A POTENTIAL CLIENT, OUT TO LUNCH.

HELLO! WE HAVE A TABLE BOOKED UNDER THE NAME OF ALISON LIME.

WOULD YOU LIKE THE ONE BY THE WINDOW?

ARE YOU READY TO ORDER?

I'LL HAVE THE FISH, PLEASE.

I THINK I'LL GO FOR THE CHICKEN AND COULD WE HAVE A BOTTLE OF MINERAL WATER, PLEASE?

AND I'LL HAVE THE SAME.

AFTER THE MEAL...

YES, THANK YOU. THAT WAS EXCELLENT. COULD WE HAVE THE BILL, PLEASE?

WAS EVERYTHING TO YOUR SATISFACTION?

OH! I'M TERRIBLY SORRY, MADAME. I'LL GET IT CHANGED STRAIGHT AWAY.

EXCUSE ME, I THINK THERE'S A MISTAKE. WE ONLY HAD ONE BOTTLE OF WATER, NOT THREE!

YOU HAVE TO WATCH THEM IN HERE!

SOME SENTENCES FROM THE STORY ARE BELOW, BUT THE WORDS ARE IN THE WRONG ORDER. PUT THEM IN THE RIGHT ORDER AND CHECK YOUR ANSWERS IN THE STORY.

1. NAME THE WE A ALISON LIME BOOKED HAVE TABLE OF UNDER.
2. GO FISH I'LL THE FOR.
3. THE HAVE PLEASE COULD BILL WE?
4. THERE'S ME I BILL THINK THE EXCUSE A ON MISTAKE.
5. A FOR BOOKED TABLE HAVE WE THREE.

USE A DICTIONARY TO CHECK WORDS YOU DON'T KNOW!

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

10. Talking about health

SANJEEV ISN'T FEELING VERY WELL.

I FEEL TERRIBLE!

I THINK I'LL HAVE TO PHONE IN SICK!

ALISON ANSWERS THE PHONE IN THE JAM OFFICE.

WHAT'S THE MATTER, SANJEEV?

I'M SORRY, BUT I DON'T THINK I CAN COME IN TO WORK TODAY. I DON'T FEEL TOO WELL. I'VE GOT A HEADACHE AND A HIGH TEMPERATURE.

OH DEAR. MAYBE YOU'VE GOT A COLD. DO YOU FEEL SICK?

YES, A LITTLE.

HMMM - IT COULD BE FOOD POISONING!

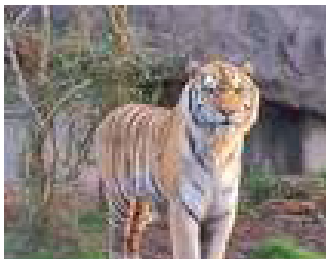
LISTEN SANJEEV, STAY IN BED TODAY! BUT PERHAPS YOU SHOULD GO AND SEE A DOCTOR!

WHAT'S THE MATTER WITH SANJEEV? LOOK AT THESE SENTENCES AND DECIDE IF THEY ARE TRUE OR FALSE. USE A DICTIONARY TO CHECK WORDS YOU DON'T KNOW!

1. HE DOESN'T FEEL WELL.
2. HE'S GOT A STOMACH ACHES.
3. HIS HEAD HURTS.
4. HE FEELS COLD.
5. HE'S GOING TO WORK TODAY.

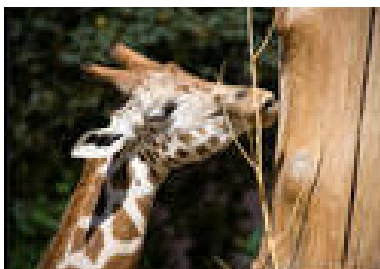
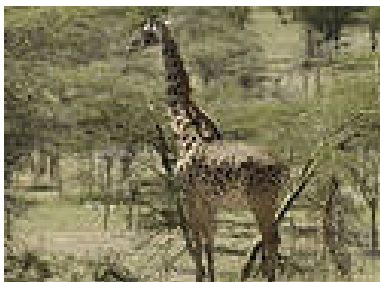
ANSWERS: 1. T 2. F 3. T 4. F 5. F

Угрожене животиње

Број животиња одувек се повећавао и смањивао, а многе врсте су, током дугих природних процеса потпуно изумрле. Због хране или разоноде, људи лове животиње до истребљења и истерују их из њихових природних станишта. Неке од најпознатијих животиња у данашњем свету, као што су тигрови и носорози, изложене су опасности од изумирања. И неке мање познате, али не мање значајне врсте, такође су угрожене. Животиње се лове и спорта ради. Крупна дивљач као што су лавови, тигрови и слонови, била је почетком двадесетог века пожељан трофеј европских ловаца, као и животиње из рода мачака као што су тигрови. Тргује се њиховом кожом од које се праве крзнени капуту или простирке и покривачи. Носороге људи убијају због рогова који се на Далеком истоку користе као лек. Слонови се убијају због кљова које се користе за украсе. Губитак станишта доводи многе животиње у опасност због рашчичћавања ненасељених области на земљи и изградње стамбених зграда, путева, индустријских објеката или гајења пољпривредних култура. Због ових сталних претњи животу у дивљини, програмима очувања природе људи настоје да спасе што је могуће више врста. Широм света су отворени природни резервати за најугроженије врсте.

Да ли сте знали?

Жирафе су највише животиње на свету - могу да порасту и до шест метара у висину. То је више него када би три човека стајала један другом на раменима! Дуги вратови им омогућавају да се протегну високо у крошњу дрвета и једу лишће које ниједна друга животиња не може да дохвати. Жирафе имају дуге језике, који могу да се истегну до 45 цм и откину лист. Сваког дана жирафе проводе око 12 сати жваћући 65 кг лишћа. Али дуги вратови им стварају проблем када треба да пију воду. Жирафа рашири ноге као да хоће да поправи шпагу да би могла да спусти главу до воде. Врат је дугачак и преко два метра. Пеге на жирафином телу су камуфлажа. Стари Римљани су жирафу називали "камелопард" због њиховог шареног одела - мислили су да су све животиње полу-леопард и полу-камила! Свака жирафа има своје посебно обележје - нешто попут људских отисака прстију.

Горица Живановић

Много сам се обрадовала

Прошле године сам уписала средњу школу у Београду. Крајем школске године, школа ме је позвала да учествујем у пројекту у Словенији. Испрва нисам веровала да су баш мене изабрали. Прихватила сам и цео распуст сам једва чекала да идем у Словенију, али морам признати, била сам и мало нервозна. Дошао је и тај дан, увече тог дана смо наставница Ива и ја, у касним вечерњим сатима кренуле. Стигле смо ујутро у хотел. чим сам дошла, осећала сам се другачије. Ваздух је био чистији, пејзаж и језеро су били прелепи. Једноставно нисам веровала, све је изгледало као у сну. Сва та лепота ми је била у глави до следеће вечери. Лашко, где сам била, је прелеп град. Следећег дана сам дошла себи, имали смо састанак, ручак и онда смо имали радионице, до увече. Мени је пола сата на тераси хотела, са погледом на шуму и језеро, била читава вечност. Упознала сам ученике из других, а и из наше државе. Са многима сам у контакту и даље. Ово ми је био први пут да одем негде далеко од мојих на пар дана, али нисам била сама, наставница је увек била уз мене када је требало. Ма колико сам била срећна и уживала, недостајало ми је друштво, родитељи, наставници, васпитачи, брат. Била сам у контакту преко порука и фејсбука. Ипак, не бих ишла да ме нису разредна и моја породица убеђивали. Када је дошао дан да се вратим кући, била сам веома тужна зато што нећу виђати другаре које сам упознала тамо и недостајаће ми Лашко, веома леп град, у Словенији. Ових неколико дана ћу памтити још дуго, дуго, јер је ово искуство за мене велика ствар и радост. Надам се да ћу имати прилику да поново одем у Лашко, макар на један дан.

Нааташа Обреновић II/4 С.Ш.

Мој хоби

Не знам да ли има човека на свету да нема неки хоби који воли и којим се бави у слободно време? Неко сакупља салвете, неко воли да црта, неко да се бави истраживачким радом, а ја своје слободно време трошим на мој хоби - одбојку. Још од детињства заволела сам спорт. У слободно време користила сам сваки тренутак да узмем лопту, сиђем у двориште како би играла одбојку. Моји родитељи су видели да је то мој хоби. Тренинге сам имала суботом и недељом. Много сам волела да играм одбојку, али ми је школа била на првом месту. Увек је било пуно другарица с којима сам играла одбојку. Лепо смо се дружиле и то ме је чинило срећном. За то време била сам иста као моје другарице које чују, насмејана, весела, срећна. И сада када сам дошла у нови град где сам уписала средњу школу, остала је љубав према мом хобију-одбојци.

Есма Хаџић I/5 С.Ш.

Личност којој се дивим

Има много личности којима се дивим. То су научници, писци, спортисти и многи други. Личност која је најближа мени и мојима интересовањима је наша најбоља пливачица Нађа Хигл. Дивим јој се из много разлога. Она је успешна млада девојка у спорту и у школи. Ја много волим пливање, баш као и она и волим да будем добар ђак. Знам да је она била упорна и да је напорно тренирала. Ја сваки дан идем на пливање, после идем у школу и увече учим и пишем домаћи. Много ми је тешко, али не желим да одустанем. Мој труд полако почиње да се примећује. На такмичењу у пливању освојила сам моју прву златну медаљу. Много сам срећна због тога и надам се да ћу их имати још много. Много бих желела да упознам Нађу Хигл. Имала бих пуно тога да је питам. Волела бих да знам када је почела да тренира и колико јој је било тешко док није остварила свој сан да буде најбоља. Сваки дан кад пливам и кад ми је напорно увек се сетим ње. Верујем да можемо да остваримо свој сан само ако смо упорни и ако не одустанемо. Моја највећа жеља је да једног дана постигнем њен успех. Волела бих да будем најбоља пливачица у Србији и да сви знају за мене. Захваљујући таквој особи као што је Нађа, ја сваки дан пливам и сањам да ће она једног дана чути замене и желети да ме упозна. Све док не дође тај дан она ће бити личност која се ја највише дивим.

Хелена Грујоски I/5 С.Ш.

Највећи човеков успех

Сви ћемо памтити тај дан. Дан када су оборени сви рекорди, када је пробијен звучни зид - зид у слободном паду, аустријанац Феликс Б. екстремни спортиста, нас је све оставио без даха. Тишина у кући, цела породица на окупу, у предсобљу уз телевизор и "неустрашивог Феликса", сваки секунд посматрамо као најважнији, најбитнији за човечанство, гледамо како капсула одлази са земље. После два сата, достигао је висину од 38.000 метара, са које треба да скочи. Убацивши кисеоник у одело, сео је на ивици капсуле и спремио се за скок. Осећам како ми срце јаче лупа, питам се: "Како ли је њему тамо горе, када је мени на Земљи овако? Како га није страх да изгуби живот?" У једном моменту викнем: "Скочио је! Сада је све готово." Контролу коју је изгубио на почетку, повратио је. Пао ми је камен са срца, пробио је зид и после четири минута отворио падобран. Спустио се на земљу, сви ми смо устали и поздравили га аплаузом одавши му признање за ово што је учинио. Када човек много жели и има јаку вољу да постигне нешто, онда и оствари свој највећи успех.

Тамара Раденковић IV/1 С.Ш.

Шездесет седам година историје - љубав према клубу не може да престане...!

Још као мали васпитаван сам да будем нешто "велико" када порастем - да будем "гробар". Уз свог деду, а великог навијача клубова спортског друштва "Партизан" научио сам шта то значи, љубав и верност према клубу. Захваљујући мом деди и томе што ме је васпитавао у навијачки правом смислу, ја данас знам и најмању ситницу о спортском друштву "Партизан", све песме Партизановог југа...

Фудбалски клуб је свакако један од три најпознатија клуба у спортском друштву "Партизан". Легенде клуба попут Вокрија, Манцеа, Бобека, те новијих миљеника "југа" Клеа, Мореире, Кежмана, Милошевића, Јокановића, Мијатовића, Стојковића... Вицепрвак Европе шездесет шесте године, утакмица против Квинса, осамдесет и пете године, Манце који ће заувек остати у нашим срцима, Лига шампиона - две хиљаде и треће и две хиљаде и десете, клуб славне прошлости и светле будућности... ФК "Партизан"! Кошаркашки клуб је већ једанаест година узастопни првак државе и вицепрвак Европе из деведесет треће године - чувеном тројком Салета Ђорђевића против шпанског Хувентуда. Цела та прича, из те деведесет друге године, добија на тежини, ако се зна да је Србија била под санкцијама због рата на овим просторима, па је "Партизан" као домаћин играо у шпанској Фуенлабради. Убрзо су људи почели да долазе на утакмице и да навијају за "Партизан", чак и против екипа из своје земље Шпаније, а касније је и снимљен филм о томе под називом "Партизан је Фуенлабрада". Сада предвођени Дулетом са клупе и неким новим играчима, Вестерманом, Бертенсом... покушаће да понове овај успех из деведесет друге године, у Пиониру, месту где новац губи вредност. Ватерполо клуб је седмоструки првак Европе, у Србији скроз недодирљива екипа. "Партизан" је извор за репрезентацију, ствара играче за српски национални тим. Трофејнији од фудбалера и кошаркаша. Вреди поменути још неке спортове као рецимо рукомет или хокеј на леду, али и тениски клуб "Партизан" који је створио Новака Ђоковића, Ану Ивановић, Јелену Докић... Нико није савршен, зато треба опростити онима који из неког разлога навијају за погрешан клуб, али за њих има времена. Хвала ти Партизане, јер постојиш, јер ми све ове године улепшаваш и хвала ти Партизане, јер си свих ових година за све моје проблеме лек. Партизан на француском значи легионар и борац за правду. "Гробар", навијач Партизана, не може бити свако - то је част и привилегија. Није увек лако, али је увек лепо навијати за "Партизан".

"Да волим црно-беле поносно кажем сви-ма, волим то славно име и дивим се само њима. Љубав према клубу не може да престане, док живим клицаћу њему и волим те Партизане. На свету ништа веће не може да постоји него што је наша љубав према црно-белој боји."

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година IX, број 20
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Катарина Петровић
Гордана Јуришић

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/4, II/5, III/4 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

